Серця мого біль,
Співів моїх жаль —
Вітер рідних піль,
Плескіт рідних фаль.

Вітер рідних піль,
Степових могил,
Що, хоч родить біль,
Не вбиває сил.

Не вбиває сил,
Хоч болить душа,
Не торощить крил,
Не гасить огня

Так — нім вдарить грім,
Нім прорвесь ріка,
Нім звалиться дім —
Стугонить земля.

Так — зак' бурі рев
Понесесь на ліс,
Лист летить з дерев,
З дубів і беріз.

Лист з дерев паде,
І тремтить трава.
В хмарі грім гуде —
Тож дрижить душа!